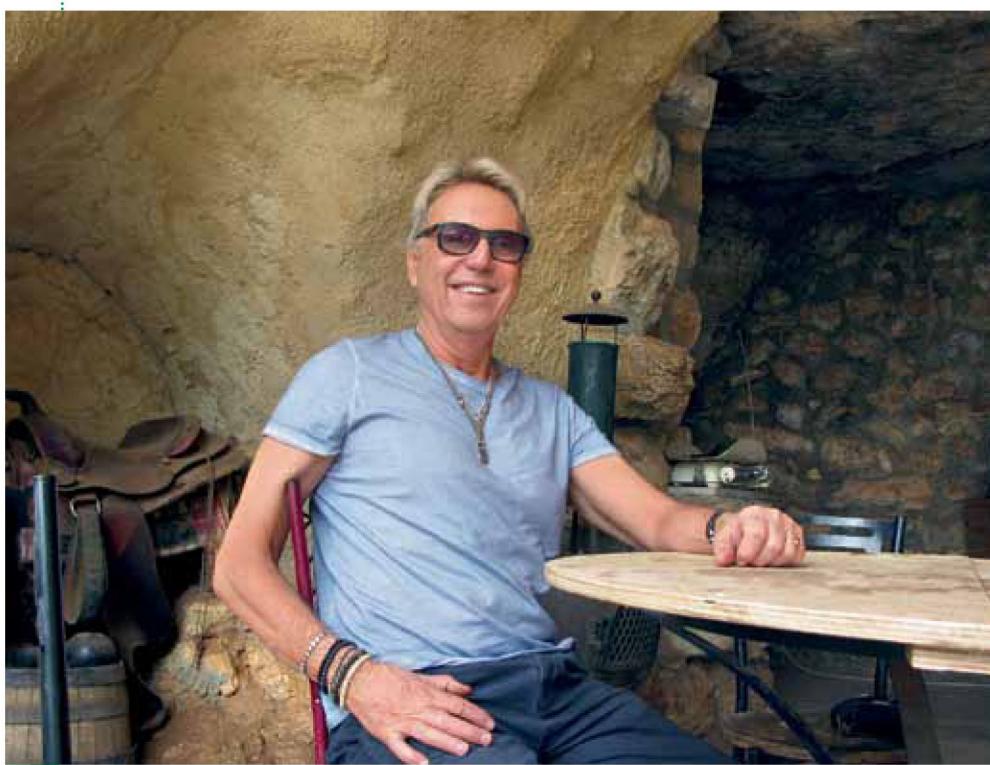

פיסטוק, פיבקו והרייניג' רובר איזוק

"שאלו אותו 'איזה פרויקט אתה חולם לעשות?', ואין לי דבר כזה. לעשות בית סוהר או ארמון של מלך זה כמו עטאותו דבר. אז נכון שיש דברים שיש בהם יותר זוהר ונוראות, אבל הסיפור הקטן שיש בך על שהצלחת לפטור בעיה שניצבה בפניך. הוא הカリ הגadol"

להשחיז צייפורנינים
הכרך נשאר מאחרינוינו, הריניינ' רובר איווק
ה"פיסטוקית" מעלה מהירות ומשיתת בnihותא
לעבר הרכס של הרי ירושלים. אדריכלות היא
תחום רחב מאד – "אם האמנזיות", מכנים אותה,
ופיבקו, כרך נראה, רבת-חותמי כמהה. "עשיתי
יעיצובים ללחדים, כלים, קצת אופנה. אני בכלל
טוען לתואר של מעצב טוטאל. למשל, אצלנו
יש הפרדה מאור בדורות בין יעיצוב פנים לעיצוב
חווץ, אבל אני טוען שהוא מצחיק כי מבנה הוא כמו
בן אדם שהחוץ והפנים שלו זו אותה ישות. לכן,
בדרך כלל אני משתמש לעצב כל מה שאני נוגע
בו, מתוכניות בניין עיר, דרך האדריכלות ועד
הידיות של הדרתו. וזה לא תמיד מצליח, אבל
כך אני רואה את המקרה".

לפיבקו יש תיק עבודות מרשים מאד. חלק
מעבודותיו אף זכו לביקורות והן שניות במח-
לוקת. אבל הפROYקט המוזהה עמו ביותר, אשר
הביא אותו לתודעות הציבור הרחב, הוא "מגדל
הגן" הנושא את שמו ונראה הימב מנתבי אילון.
אומד, "as long they spell my name right"
פיבקו כשהאני שואל אותו אם הויויו שלו
עם המגדל מועליל. "מהבחינה הוו, התמונה

"הזרתי את הארץ הזו בז מ"מ, וזה נותן לי משמעות בחיים"

הأدראיכל אילן פיבקו למד את המיניסטרים הישראלים
פרק או שניים באינדייבידואליزم. מАЗ הוא נרגע קצת:
"היום אני בסינרגיה עם מה שהקורה, העיקר לעוז"
בנסיבות את המשתמש. אם הוא נכנס לחלל שעשיתי ל
וחש התרכומות נפש הטענה. עשייתך את שלי"

רוני נאך צילום: נאץ

נשאהה כמו שוכרת, ופתאום יש בה מין קכל בעובדה שהכל בדיק בדמות כמו שהיא לפני ארבעה שנים, ככלמתה בה. פתאום נוצרה לי הרבה חוויה אלה. ישתי קצת בהדר, בכת גלים - זה ישראל אליה. והייתה לי איזו נקודה מגדה בלבד פעמיים. והייתה לי איזו נקודה מגדה בלבד לآخرונה פיבקו היה מעורב בפרויקט בן 0000 יהידות דוד בלבנה, מה שנראה כסתיה מהתדרים הבוטיקית של הפעילות שלו. "אני לא בודך דבר - אני עט להסביר", אומר פיבקו. "בא אדם ואומר 'יש לי פרויקט זה ואני המיטב', וזה מה שאינו משתדל לעשות. המצביע שלי והלפתור בעיות אדריכלות. אם פתרתי אותו, זה יהיה חשוב בנתונים של הפרויקט, אז אני מרגיע נחר, כי לך. שאלו אותי איזה פרויקט אתה רוצה את הרעיון, עד שבמקרה רכה המשך המסלול כבר היה מחוץ לשליתתו - אף על פי שהוא אהב אותו ונὴנה ממנו מאוד. באותו רגע מוכן נסלה הדרך אשר בה הוא דורך עד היום, 55 שנים אחריו יומם שטופ שמש.

פיסטוק, הוא אומר – ואני מועלם לא שמעתי אף אחד מכנה ריניג' רובר בשם פיסטוק. רוב האנשים יאמרו "ירוק" או "לימוני", אפילו בקטלוג של וויניג' רובר מכור נה גוון הצבע המיחוד הזה "Colima Lime". באופן לנדר רובר טיפוסי, מתאר שם הצבע את הגוון הירוק המיחוד שיש במחוז קולימה האקוטוי שבמקסיקו, על הריו הגעת החורוטיים שבו והג'נגל העבות. וגוון "פיסטוק" הוא מושג השורי בפייהם של אדריכלים ומעצבים – ואם יש אחד הבולטים מטורן קהילת האדריכלים בישראל, נטולת ה"כוכבים" כמעט לגמורי, יהיה זה אילין פיבקו אשר צ'ר יותר מנוקדות ציון אחת בדברי ימי הארכיטקטורה הישראלית.

פיבקו, 65, נולד בצרפת ועליה לישראל עם משפחתו בגיל שנה וחצי. והוא רווח עצמוני כץ בר כל דבר. לא עבדו שנים דבות, או יצירות ועבודות בגין ובבית הספר, "כך לפי האגדה", מספר לי פיבקו, עד שבגיל עשר, כשימים אחד חזה את הכביש – פרישמן פינת דינוגוף לכיוון מערב – עם אמו, הוא אמר לה: "אםיא, אני הח' לטטי. כשהאהיה גדול אני אהיה אדריכל". האם מלאת הaggerה שמהה מואור, ואילין הצעיר קיבל חיזוק ואישור על שבחר נכורו. אמו כל כך אהבה

להרו ירושלים עם אילן פיבק

שלון מותרים
קורלית - נקראת גם תימני. צמח קטן וצינע, עמיד בחום
ואוהב שמש המחשש בתבלין נادر, עשוי בברזל ובבעל
תכונות פרטיאיות הנוגדות חידקץ מזון. נפוץ בהרי ירושלים
לבד כיושן ושתthead אצן

HDC - מערכת מהפכית חדשה הראשוונית של לנד רובר המגבילה את מהירות הירידה של הרכב במודול לא

920 - זהו הגובה במטרים מעל לפני הים של הר גילה, הגובה רהרי ירושלים

הסתה עין כרם
הוקמה במלחת העצמאו
אחרי חסימתה הגישה לבית
החולמים הדסה בהר
הצופים. העבודות החלו
בשנת 1951 אחרי שבן
גוריון הסיר את התנגדות
לפרויקט, שנבנה מחושש
לאבד את הצעקה
להמשיך את הליחמה
על ירושלים

בוסטנים, עיינות והפטעות. פיקוק והאיוק בשטח

"תמיד מגיע איזשהו שלב בפרויקט, שבו אני צריך לעזרת הכל ולהשתכל מלמעלה על הפרויקט כולה או על חלק ממנו. ואם זה לא נראה לי, אז זורקים הכל לפח ומחילהים מחדש"

הכי כלכלי שיש, אבל אני חייב להיות שלם עם הפtronן שלו. זה דרוש עצמאות וחשיבה אינדיבידואלית. הרגע הזה של ראייה ממקומ אחר, הוא בענייני מادر חשוב, תורם לתוצאה ומנקה את כל מה שמסביבו, ואתה קולט דברים מיוחדים וסרחיו עודף או רעיונות חדשים".
תפישת העולים הזה גם הבאה לשינוי שעשה פיקוקו באמצעות החיים - יצא מהבית. טכנית הוא עudiant נשייל אביכה והם בקשר קרוב, אבל הוא חוי בוגר ממנה, בפço. ילדים אין להם ג'ו מזיאות

לפחות איזו: הפחתת לחץ האוויר בעמיגים בכ-10% מלהלץ המומלץ תשפר מאוד את הנוחות והאחזקה בשיטה. לא לשוכן לנוף בחזרה את העמיגים נשוחרים לככבי. הלוח המומלץ מופיע בספר הרכב או על מודבקה בדלת הנהג

שאני חי עמה טוב", הוא אומר.
הרמת הצבעונית שניצבת מולו היא מראה של עולם פנימי עשיר, מרכיב, יצירתי ומרתק. "تل אביך הוא מזנון פתוח של הוויות וטעמים", הוא אומר, "לחווות בעיר ולא לצאת ולטעת ממה שיש לה לתת, זה חטא גROL. זה בಡיק אותו חטא לאכול כמו בכל יום את אותו הדבר בדיק, ואם יש למשחו את האומץ ליצאת מתחום הנוחות שלו, מהגיל, המוכר, הנורומיibi והמוחות, אם יש לו את העוזה ליצאת מהעיר ולחשב בכוחות עצמו - נפתחים לפני אפשרויות,חוויות וטעמים אינספורים כמעט. אותו מתגרם ומרתק ליצאת מארור הנוחות שלי, לאזרום שיש בהם אפילו טעימה מסוימת של סכנה והרפהקה".

אחרי הרפהקות בדרכ בורמה, וכ Cheselim שליחים התגבר הריני' הפיסוקי בקהלות יתרה, הגענו לביקור פטע בחוות עז. שער נפתת, גנינות הונחו על מגש עז. סיום קולינרי מיחד ומרתק לא פחות מפיקוק ומהריני' שהביא אותנו לכך. ■

למודעות לשמי ארכיטקט הייתה מאוד-מאוד גדולה. אין ספק שראים אותו מכל מקום, ואני רכבים שחפים בארץ ולא עברו על פניו לפחות מפעם אחת. אין יותר טוב מזה. השיווק שלו נעשה על שם, 'היחסים על-פי פיקוק'. אין ספק שאחרי המגדל - זה סוג של נקודת ציון. גם פרויקט שניי במחליקת - רכבים אהבו, אהדים שנאו, אף אחד לא נשא אדיש.

"אם הייתה עשו רק את הפרויקט הזה אולי הוא היה נשכח, אבל המגדל ה策ך לעוד רבדים ועוד פרויקטים מתחומי עיצוב שונים. היו לי דברים עוזר לפני המגדל הגיעו יהודים. המגדל שקס צנחים מtower מtower היה למשמעת בהים - האלטטי בסביוון - העיקר לטועף בעניות את המשתמש. אם הוא נכנס לחלק שעשית לו וחש התរומות נשפה קטנה, עשית את של".

לצאת מאזרוי הנוחות

הכbesch הראשי הופך לכbesch משני המסתפל בין החרים. הריני' הירקך משנס מותניים ומגלף קווים עגולים ומושלים בפנויות הרבות. כמה קלומטטים אחר כך אנו נכנסים לשטה. דרך עפר תלולה אשר מכינסה אותנו למבהה העיר, לבוסטנים נסתרים, עיינות נחבות והפטעה אחת או שתים.

"כל הומן יש לי צורך לבקר את עצמי, בעבורה וגם בחוות הפרדיטים. תמיד מגיע אליו שלב בפרויקט, שבו אני צריך לעזור את הכל ולסתכל מלמעלה על הפרויקט כולה או על חלק منه. ואם זה לא נראה לי, אז זורקים הכל לפחות מהתוכנות שכרגיל אני אצטרך להסביר ולתגן על היצירה שלי מול